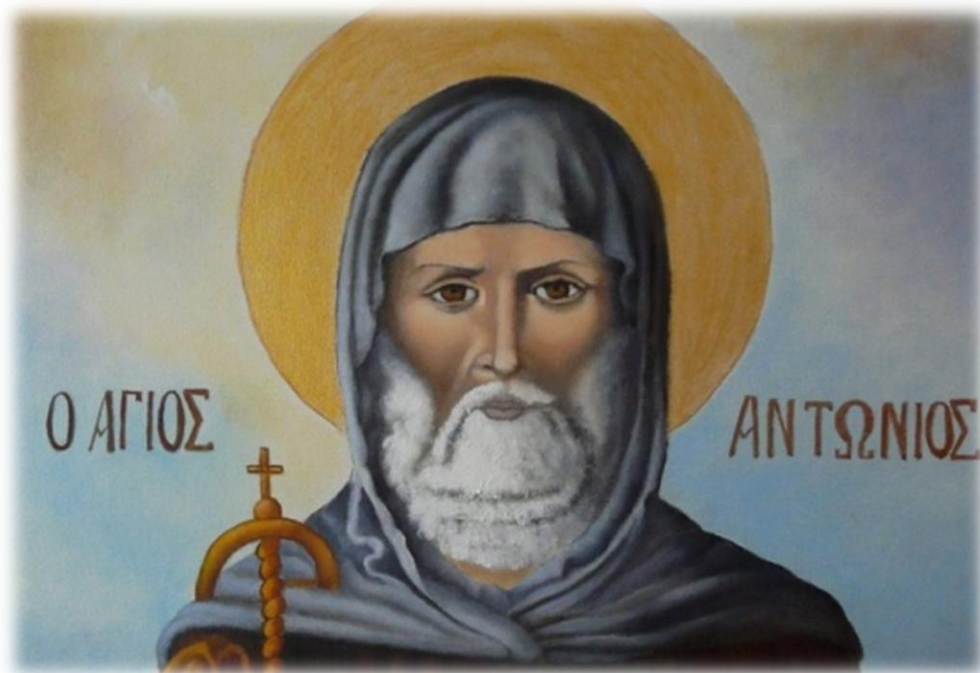

Να μην ακούμε τους δαίμονες.

Από τον Ευεργετινό.

Πειρασμοί.

Ο άγιος Αντώνιος έλεγε στους μαθητές του:

Αν καμιά φορά οι δαίμονες σας επιτεθούν τη νύχτα, να κάνετε το σημείο του σταυρού στον εαυτό σας και στην κατοικία σας και να προσεύχεστε, και θα τους δείτε να γίνονται άφαντοι. Γιατί είναι δειλοί και φοβούνται πάρα πολύ το σημείο του σταυρού του Κυρίου, επειδή επάνω σε αυτόν ο Σωτήρας αφαίρεσε από αυτούς τη δύναμη που είχαν και τους διαπόμπευσε (Κολ. 2:15). Και αν με πολλή αναίδεια παραμένουν χορεύοντας και αλλάζοντας φανταστικές μορφές, μη δειλιάσετε και μη φοβηθείτε· δεν είναι τίποτε, αλλά γρήγορα εξαφανίζονται.

Πολλές φορές μάλιστα προσποιούνται ότι ψάλλουν ύμνους χωρίς να φαίνονται, και αναφέρουν φράσεις από τις Γραφές, και ενώ κοιμόμαστε μας σηκώνουν για προσευχή, και σχεδόν δεν μας αφήνουν να κοιμηθούμε. Αλλά δεν πρέπει να τους δίνουμε σημασία, ακόμη και αν μας συμβουλεύουν να μην τρώμε καθόλου, ακόμη και αν προσποιούνται πως μας κατηγορούν και μας ελέγχουν για σφάλματα που γνωρίζουν ότι κάποτε κάναμε.

Γιατί δεν το κάνουν αυτό για χάρη της ευλάβειας ή της αλήθειας, αλλά για να οδηγήσουν τους άδολους σε απόγνωση και να πουν ότι η άσκηση είναι ανώφελη και να κάνουν τους ανθρώπους να αηδιάσουν τη

μοναχική ζωή ως κοπιαστική και αφόρητη και να εμποδίσουν όσους με τη ζωή τους στρέφονται εναντίον τους.

Γι' αυτόν τον λόγο ο Κύριος, και όταν οι δαίμονες έλεγαν την αλήθεια – γιατί αλήθεια ήταν αυτό που έλεγαν: «Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού» (Μάρκ. 3:11-12· Λουκ. 4:41) –, τους έκλεινε το στόμα και δεν τους άφηνε να μιλούν, μη τυχόν, μαζί με την αλήθεια, σπείρουν και τη δική τους κακία, και επιπλέον για να συνετίσει και εμάς να μην τους ακούμε ποτέ. Γιατί είναι άπρεπο, εμείς που έχουμε τις Γραφές και που ήρθε σ' εμάς ο Σωτήρας, να διδασκόμαστε από τον διάβολο, ο οποίος δεν κράτησε τη θέση του, αλλά σκέφτηκε άλλα αντ' άλλων.

Γι' αυτόν τον λόγο και ο Κύριος τον εμποδίζει να αναφέρει τις φράσεις των Γραφών, λέγοντας: «Είπε στον αμαρτωλό ο Θεός: Γιατί εσύ διδάσκεις τις εντολές μου και έχεις στο στόμα σου τη διαθήκη μου;» (Ψαλμ. 49:16) Γιατί στόχος των δαιμόνων, με όλα όσα κάνουν και λένε και θορυβούν και πράττουν και υποκρίνονται, είναι να εξαπατήσουν τους άδολους. Επίσης, προξενούν χτύπους και κρότους και γελούν ανόητα και σφυρίζουν· και αν κανείς δεν τους προσέχει, τότε κλαίνει σαν νικημένοι.

Ο Κύριος λοιπόν έκλεινε το στόμα των δαιμόνων, εμείς όμως, έχοντας διδαχτεί από τους αγίους, πρέπει να ενεργούμε όπως εκείνοι και να μιμούμαστε την ανδρεία τους.

Οι άγιοι δηλαδή, όταν έβλεπαν τέτοια πράγματα, έλεγαν: «Όσο στεκόταν μπροστά μου ο αμαρτωλός, έκανα τον κουφό και ταπεινώθηκα και ούτε τα καλά δεν έλεγα», και: «Εγώ σαν τον κουφό δεν άκουγα, και σαν τον άλαλο δεν άνοιγα το στόμα μου· και ήμουν σαν ένας άνθρωπος που δεν ακούει». (Ψαλμ. 38:2-3, 37:14-15)

Και εμείς, επομένως, ούτε να ακούμε τους δαίμονες, αφού είναι ξένοι προς εμάς, ούτε να τους υπακούμε, ακόμη και αν μας σηκώνουν για προσευχή και μας μιλούν για τη νηστεία, αλλά να είμαστε προσηλωμένοι στον σκοπό της άσκησής μας και να μην ξεγελιόμαστε από εκείνους που όλα τα κάνουν με δόλο.

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Δ', Υπόθεση ΙΘ' (19). Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2010, σελ. 198.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>